

den olie, vi kender til, der er derude, alt hvad den kan, og så efterlader halvtomme felter, som staten skal købe og derefter udbyde – virkelig efter vores bedste overbevisning er en fuldstændig dødfødt idé, fordi den samlede kage dermed bliver meget mindre. Derfor har vores udgangspunkt været en frivillig aftale.

Hvis ikke man får en frivillig aftale, tror vi simpelt hen på, at kagen bliver så meget mindre, at selv om det så lykkedes at få, skal vi sige 80 pct. eller 75 pct., eller hvor meget vi nu kunne få den op på i et udbud, hvis man overhovedet kunne det, så vil det give staten langt mindre. Det er den logik, som er baggrunden for Det Radikale Venstres holdning.

Så vil jeg gerne sige, at det da er indlysende nok, at set fra statens side var det rarest at være fri for kompensationsbestemmelsen. Jeg har ikke lyst til at stå og sige, at det er en dejlig, dejlig, dejlig bestemmelse. Men der må jeg også bare sige, at når vi får en så stor ekstra andel af midlerne frem til 2012; når vi får en frivillig aftale, der sikrer, at den samlede kage bliver betydelig større og udvidningen så god og stabil som overhovedet mulig, skal vi jo også levere en sikkerhed på den anden side, så vi er sikre på, at de investeringer kommer, og så man er sikker på den stabilitet. Vi har så efter vores overbevisning en jordskælvsklausul, eller hvad man skal kalde den. Hvis det hele brister, så kan vi stadig skruer.

Hr. Ole Stavad har jo en pointe i, at der er en vis form for efterslæb. Det vil jeg gerne medgive hr. Ole Stavad. Men der skal man jo bare huske, at hvis vi tyer til det her middel, vil det jo typisk være, fordi staten har fået færre indtægter, end vi egentlig havde kalkuleret med, og derfor vil den compensation, der skal betales tilbage, også være mindre. Dermed ville efterslæbet sandsynligvis også være større, end det fremgår af de begreber, vi har set i ministeriets papirer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard for sin tredje og sidste korte bemærkning. Derefter tror jeg, at vi kommer videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil lige sige til hr. Martin Lidegaard, at det altså var en noget fordrejet udlægning af, hvad der er SF's position. SF har sagt, at det, vi mente ville have været det klogeste, ville være at gå ind og ændre beskattningen nu, så man sikrer en langt større del af værdierne af den olie, der bo-

res op nu, altså i den indeværende koncessionsperiode. Og at man så forberedte et udbud, så man kan bruge det middel, som man i øvrigt bruger i olieaftaler og også i alle mulige aftaler, nemlig at man går i udbud med det og dermed vender sagen om, så den kommer til at stå på fødderne i stedet for på hovedet, altså ved at spørge: Hvor lidt kan staten slippe med at betale i risikorente for at have en operatør?

Kl. 14.15

Her er et af problemerne jo, at man fuldstændig har fravalgt konkurrencen. Det har man så haft mulighed for, fordi der på et tidspunkt er blevet givet en lille musefældeklausul til Danmark om, at lige præcis i den her aftale kunne man lave en ny aftale uden at bruge udbudsmekanismen, som ellers er det, der er påbudt i EU, og som ellers bliver anvendt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Uanset hvordan man fastlægger beskattningen frem til 2012, så tror jeg, at fru Anne Grete Holmsgaard vil medgive mig, at det er af stor betydning ikke at få et afbræk inden 2012, en u hensigtsmæssig, vi kan kalde det skumning af felterne, fordi en koncessionshaver får et direkte incitament til at pumpe så meget op så hurtigt som muligt og derefter overlade platforme og halvtomme felter til et udbud, som jeg tror er yderst tvivlsomt.

Nogle gange synes jeg, det er interessant at tænke lidt på proportionerne i det her. Hvis vi med den middelproduktion, som regeringen lægger op til, forestiller os, at vi fra 2012 fik 80 pct. af overskuddet i stedet for 67 pct., så ville det svare til, at staten i hele perioden fra 2012 til 2042 fik 10,5 mia. kr. mere. Så stor er forskellen på det, der forventes at komme op af jorden frem til 2012, og fra 2012 og frem.

Det vil sige, at vi altså snakker om en forskel på 330 mio. kr. om året. Det er selvfølgelig mange penge, men det er bare lige for at få proportionerne ind. Det lyder, som om vi har foræret milliarder og atter milliarder væk.

Det, det handler om, er, at vi frem til og efter 2012 får en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig udnyttelse af undergrunden i Danmark.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Holmsgaard har haft tre korte bemærkninger. Derfor er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.